

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมและความความเต็มใจจ่ายค่าเช่าของผู้ขายในกิจกรรมถนนคนเดิน เชียงราย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้จำหน่ายสินค้าและบริการในกิจกรรมถนนคนเดิน เชียงราย ใช้วิธีการของยามาเน่ (Yamane) ในการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน ในการแยกโซน เพื่อที่จะมาสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ จำนวน 300 ตัวอย่าง สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการออกแบบสัมภาษณ์ผู้ขายสินค้าในกิจกรรมถนนคนเดินจังหวัดเชียงราย ข้อมูลจากเทศบาล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ขายในกิจกรรมถนนคนเดินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.33 มีอายุอยู่ในช่วง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 73.33 ผู้ขายส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 43 มีอาชีพ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ผู้ขายส่วนใหญ่มีรายได้หลักต่อเดือนคือ 5000 - 5999 บาทร้อยละ 39.33 และรายได้จากการขายอยู่ในช่วง 1000-1999 บาทคิดเป็นร้อยละ 27 โดยส่วนใหญ่ขายอาหาร/เครื่องดื่มจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.67 ในลักษณะที่ขายปลีกจำนวน 266 คน ร้อยละ 88.67 ผู้ขายส่วนใหญ่ขายสินค้าที่ถนนคนเดินมาในช่วง 25-36 เดือนจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 49.34 ผู้ขายส่วนใหญ่เลือกมาขายสินค้าที่ถนนคนเดินเพื่อต้องการเพิ่มรายได้จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 76

ผลการศึกษาในด้านความพึงพอใจที่ได้รับจากการบริหารจัดการกิจกรรมถนนคนเดินของเทศบาลนครเชียงรายพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในด้านวันและเวลาในการจัดกิจกรรมมากที่สุดระดับความพึงพอใจมาก คะแนนเฉลี่ย 4.01 รองลงมาคือด้านราคา ระดับความพึงพอใจคะแนนเฉลี่ย 3.61 ด้านการส่งเสริมการขายคะแนนเฉลี่ย 3.57 มีความพึงพอใจด้านสถานที่ระดับความพึงพอใจปานกลางคะแนนเฉลี่ย 3.29 ด้านความปลอดภัยระดับความพึงพอใจปานกลางคะแนนเฉลี่ย 3.24

ด้านสิ่งแวดล้อมระดับความพอใจเนกกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.14 และด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกระดับความพึงพอใจปานกลางคะแนนเฉลี่ย 2.86

ความเต็มใจจ่ายค่าบำรุงรักษาสถานที่ในกิจกรรมถนนคนเดินเชียงรายพบว่า หลังจากมีการปรับปรุงสถานที่แล้ว อยู่ในช่วง 50-60 บาท จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 32.67 รองลงมาคือ คือ ช่วง 30-40 บาท จำนวน 64 คน ร้อยละ 21.33 น้อยที่สุดคือมากกว่า 70 บาท จำนวน 8 คน ร้อยละ 2.67

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจจ่ายค่าบำรุงรักษาสถานที่ในกิจกรรมถนนคนเดินเชียงราย โดยการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) พบว่าตัวแปรที่มีผลกระทบปัจจัยความเต็มใจจ่ายค่าบำรุงรักษาสถานที่ มีอยู่ 2 ตัวแปรคือ 1.รายได้จากการขายสินค้า 2.ระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากเทศบาล โดยทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกคือเมื่อมีการเพิ่มขึ้นของรายได้ หรือ ระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากเทศบาลจะทำให้ความเต็มใจจ่ายเพิ่มขึ้น โดยรายได้จากการขายเฉลี่ยเท่ากับ 2049 บาทความพึงพอใจที่ได้รับจากเทศบาลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ประมาณความเต็มใจจ่ายค่าบำรุงรักษาสถานที่ได้เท่ากับ 48.03 บาทหรือประมาณ 48 บาท ซึ่งสอดคล้องกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่เก็บมาได้ มีมูลค่าเฉลี่ย 48.88 บาท

5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การศึกษาในครั้งนี้ได้รับข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาและปรับปรุงด้านต่างดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่าคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจสถานที่จอดรถนั้นมีค่าเฉลี่ย 2.28 ซึ่งแปลผลออกมาได้ว่าผู้ขายมีความพึงพอใจในการให้บริการสถานที่จอดรถของทางเทศบาลนครเชียงรายน้อย ควรที่จะหาแก้ไขปัญหาคือจอดรถสำหรับผู้เข้ามาเลือกซื้อสินค้าเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากที่จอดรถไม่เพียงพอ ทางเทศบาลควรขอความร่วมมือจาก โรงเรียน หรือสถานที่ราชการบริเวณนั้นเพื่อขอใช้บริเวณเป็นที่จอดรถ
2. จากผลการศึกษาพบว่าความพึงพอใจของความเพียงพอของห้องน้ำมีค่าเฉลี่ย 2.68 ซึ่งแปลผลออกมาได้ปานกลาง และมีผู้ขายในโซนที่ 1 ต้องการให้ทางเทศบาลนครเชียงรายเพิ่มการให้บริการห้องน้ำมากขึ้น โดยการเพิ่มรถสุขาให้อยู่ในทุกๆ โซน เพื่อแก้ไขปัญหาห้องน้ำไม่เพียงพอ

หรือการขอความร่วมมือกับ โรงเรียนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงหรือสถานที่ราชการเพื่อที่จะได้ให้บริการห้องน้ำ

3. จากการศึกษาพบว่าผู้ขายสินค้าในกิจกรรมถนนคนเดินมีความเต็มใจจ่ายเงินเฉลี่ย 48.88 บาท ซึ่งใกล้เคียงกับที่เก็บในปัจจุบัน ถ้าหากว่าเทศบาลนครเชียงรายต้องการเก็บค่าเช่าสถานที่เพิ่มขึ้น ก็ควรที่จะเพิ่มการให้บริการแก่ผู้ขายสินค้า เช่น การเพิ่มห้องน้ำ การประชาสัมพันธ์ถนนคนเดิน เพิ่มที่จอดรถ เป็นต้น เพื่อเป็นการเพิ่มความพึงพอใจให้กับผู้ขายสินค้าในกิจกรรมถนนคนเดิน

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการเก็บแบบสอบถามข้อมูลจากผู้ขายสินค้าในกิจกรรมถนนคนเดินจังหวัดเชียงรายนั้น ส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควรในการตอบคำถามนั้นอาจเป็นเพราะเป็นช่วงเวลาที่กำลังขายสินค้า ทำให้การตอบคำถามนั้นเป็นไปอย่างไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการจัดทำครั้งต่อไปควรที่จะเลือกเวลาในการที่จะสัมภาษณ์

2. ในการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างผู้ขายสินค้าในกิจกรรมถนนคนเดินจังหวัดเชียงราย นั้นควรที่จะเก็บข้อมูลโดยใช้ทั้งวิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ มาประกอบการการตอบแบบสอบถามของผู้ถูกสัมภาษณ์เพื่อที่จะได้เป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือของการตอบแบบสอบถามมากที่สุด

3. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแต่เพียงผู้ขายสินค้าเท่านั้น ครั้งถัดไปควรที่จะศึกษาทางด้านของผู้ซื้อด้วยเช่นกัน เพื่อแนวทางนำมาปรับปรุงถนนคนเดินเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับผู้ขายสินค้าในถนนคนเดินเชียงราย